

Ако нѣщо при тѣхъ доди;
Майци да кажатъ, кат' доди.

Ето веднажъ са случило,
Нещешъ ли, Бывола дошъль;
Него го връта сърбяло—
Своя обычай заловилъ:

Чесаль са той у лѣската,
Тя са люлѣла и вила,
Послѣ уловилъ дѣлгата
Ето и майка имъ че дошла

— »Охъ едно страшно, голѣмо «
»Черно рогато мъхнато— «
»Малко остана, иамо ма «
»Да ни събори гнѣздото «

А тя са кокошила,
На пилѣнцата думала:
»Таквось ли бѣше, мамино ? «
И още са сѣ надувала.—

А пиленцата казвали:
»Още голямо, още— голямо ! «
Тый едногласно викали:—
»Голямо, още— голямо . . . ! .

Тя са надула що могла
И най подирѣ пыта: »таквось ли ? «
Повече като не могла,
»Лѣжите « рѣкла, »дѣволи «